

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide az embeendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetéseket és nyilatko-
kötéseket:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . 8 kor
Félévre . 4 »
Negyedévre . 2 »
Egyenlő részre . 20 all.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmentetlen küldé-
ményt nem fogadunk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGETES TARTALMU HETILAP

A „Kaposvári hivatalnokok társasköre“ hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: SZERDÁN.

Felölös szerkesztő és kiadó: POÓR SÁNDOR.

Korunk küzdelmei.

Be kell ismernünk azt, hogy korunk szellemi küzdelmei nem oly közvelelül hatnak mindenkire és nem is oly hatalommal fogják el mindenkinek figyelmét, mint a társadalmi küzdelmek, amelyeknél minden élő ember érdekelve van s a melyekből ki is veszi mindenki a maga részét.

A szellemi harcokat senki sem érzi az ő pénztárczájában, vagy az ő gyomrában, hanem igenis észleli azokat az ő fejében és szívében.

De a ki fejével és szívével él, az tud is ezen küzdelmekről dalt énekelni. Ez a dal lehet esetleg panasz-dal az elvesztett paradicsomról, vagy a kiadott hitről; de lehet az gyakran vidám örömdal, sőt szabadságdal is, mely által a szellem megszabadul bilincseitől s a jövőbe való új tekinteteket hirdeti a még távoli boldogságról.

Az iránt nem lehet semmi kétség, hogy mi, t. i. a mi korunk eberei ismét azon nagy fordulópontok egyikéhez jutottunk, hol az emberi kultúralet odaállítva látja magát új feladatok elé; egyúttal pedig új erőket is érez magában ahhoz, hogy ezen feladatok megoldásán dolgozzék.

Igen, mi ugyan a világtörténelem azon születésóráinak egyikét éljük át, a melyek csak évszázadok, sőt talán évezredek után szoktak bekövetkezni; amidőn egy új teremtési nap kezdődik s egy isteni új „legyen“ az emberi életébe behangzik.

Ilyen teremtési napok az emberiség életében voltak azok is, a midőn az állat-ember, a csodaember azon hangokban, a melyek mellől előtörték, benső életének visszhangját megtalálta s azokkal beszélni kezdett.

S ilyen napok voltak azok is, midőn az ember runokat (róbetűket) és

szenképeket belevéselt a kemény kőbe, hogy így azokat írott jelekben fönntarthassa.

Olyan nagy új teremtés az embe-
riség történetében volt az is, midőn a kemény kőből ki lett csalva az — égi szikra, mely az embernek a természet hatalmas alkotó isteni erőinek várományát ígerte, de a minél folytán az élet boldogságával egyúttal annak kinjait és fáradalmait is hozta meg az embernek.

Azonban mit jelentenek a történelmi előkor homályába tartozó minden kulturális tények ahhoz képest, a mi ma a tudatos tevékenységnek teljes fényében lejátszódik a mi szemünk előtt?

Az idők ezen nagy változásában meg kell természetesen változnia a mi világnézetünknek is.

Tegyük föl, hogy a föld, a benne működő erővel és törvényekkel létezésének és kezdeti óta egyenlő maradt: maga az ember mégis megváltozott és megváltozott azon álláspont is, a melyből ő a világot nézi. Így a természet képe is más lett előtte.

De miként a természet képe, úgy megváltozott a történelem képe is.

Elhalványul sok oly alak, a mely az isteni dicsőség fényében sugárzott és mifelénk új világosság kisugárzik azon mélységekből, a hol eddig csak homályt sejtett az emberi szem.

Ezen történelmi képpel végre az ember személyi képe is változik.

Ahol az ember az élet hatalmainak az átöröklés természetörvényeinek és a társadalom erkölcsi szabályainak befolyása alatt áll: ott az ember régi képével mit sem kezdetünk.

Ez a mai világnézet. És a kik épen azt akarják látni az életből, ami rajta élő van: azok mind vakká lesznek; és süketté is válnak, mert füleikkel elzárják a saját emberi szellemük nyelve

előtt, valamint azelőtt is, a mit nekik mondani akar a — mai világ.

Vége még csak egy megjegyzést.

Mindezek folytán szívesen keresném és mindenben megerősíteném azt a hitet, hogy az ember fölött azon Isten áll, a ki nem öregszik és nem is új; mert az ő élete örökkévaló és mert az ő életforrásából fakad mindkettő, t. i. a régi meg az új is.

Ezen Istenre hallgatni, életének szívébe tekinteni, az ő szellemét önmagunkban feltálatni: ez adja meg nekünk is az élet minden változásaiban, minden viszonytársaiban, az örökkévalóság békéjét és megadja Isten békéjét a mi szívünknek.

Ezt tartom korunk legszebb küzdelmének.

Cselkó József.

Egyről-másról.

Elmúltak az ünnep napok! Az élet ismét oly szürke, olyan mindennapi, hogy alig talál benne az ember említésre méltót. Nagy elváltva fordul csak elő egy kis „szenszácska! Ez is csak olyan megszokott olyan mindennapi, hogy alig érdemes a lapoknak hozni, még az „ujdonsága“ rovatban is. De nemcsak nálunk van ez így; így van Ország-szerte.

Hol egyik, hol másik embert kergeti a halálba a nyomor, a kétségbe esés; üngyilkos lesz; elszájnáljuk szépen; elmondjuk róla hogy, „családja elhagyta, öreg, munka, képtelen lett, nem tudta megkeresni a mindennapi kenyeret, hát kénytelen volt eldobni magát az életből.“ Nyugodjék békével! De hogy azután, — más hasonló esetben, igyekeznénk a nyomor enyhítésén tehetőségünk szerint segíteni ennél kisebb gondunk is nagyobb.

Megesik azután egy-két betörés, lopás, rablás, gyilkosság; ez bennünket csak akkor érdekel ha minket raboltak ki, loptak meg, vagy valamelyik hozzánk tartozó esett a gyilkos áldozatává.

Báli idény.

Vásárolja selymekelme, gaze, crépe de chine, csipkeruha, csipke és szalag-szükségletét a báli idényre.

SZÉNÁSY, HOFFMANN és Társa

selymáru ujdonságok áruhaza

Budapest, IV., Bécsi-u. 4.

Elismert legjobb és legszolidabb cég, hol az utolsó ujdonságok mindig rak-táron vannak.

Minták bérmentve küldetnek.

H I R E K.

A gyilkosságnak nagyon divatos neme máma már a „*székely*” gyilkolás!

Ha az a „*székely*” érvényesíteni akarja a neki megérdemelt munkájáért, megítélt szerény díjazást, és ezt esetleg perutján is merészi követelni; akkor ki van téve annak hogy, a volt felső úti agyon; ha pedig lelkiismeretesen teljesíti ügyfele, ügyében, ügyvédi kötelességét, a vesztés fel részéről van kitéve, az agyonlövés, vagy agyonverésnek. Az esküdt székek pedig a gyilkost fölmentik.

Hát bizony most így van a „*divat*” szomorú idők! Szomorú igazság szolgáltatás.

No de félre a szomorú képekkel, többet érnek ennél a kaposvári sétaték; azok néha szórakoztatják is ez embert. Kezdjük meg most a sétatékát a „*Fő-utcsán*” és menjünk el egész a gőzmalomig. Hosszu ut de élvezetes; mert hát ez a „*kaposvári korszak*”. Ezen vonul végig az est homályban, a boldog reménybeli völgyén karján még boldogabb reménybeli menyasszonyával a mások szövegéből gyönyörködő „*kávéházi*”, az értéket vesztett „*aglegény*”, — sőt még a szemfüles „*ajdondósa*” is; de nem is csuda, mert itt lehet megidézni mindent, — még olyant is, ami soha sem történt meg, — itt szöveglik meg az emberek egymást alaposan; itt hallhatunk a sétaték fiatal leányok az ácsorgó „*adonis*”-októl sokszor olyan hízog meglegyészéseket, a melyektől még a „*nagy mamájuk*” is elpirulhatna, — ha még élne!

Végig élvezzük sétaték közben mind ezeket, egész végig, még csak a „*Korona*” el nem néptelenedik, szóval úgy este 10 óráig.

Most ezután már kevés a járó kelő, csak az egyszerű sétaték nyújt élvezetet, menjünk hát ki, végig a „*Fő-utcsán*” egész a „*nagy gőzmalomig*”.

El is jutunk baj nélkül a „*Somogyi Pál-utcsáig*”. Itt azonban sebes léptekkel közeledik félénk egy városi tekintélyes kereskedő nagybácsijával. Ugy megvannak ijedve hogy még!

Kérdezzük mi a baj?

Lelkesedezve panaszkodik, hogy, nem mehetnek a „*Fő-utcsán*” háza, mert a Vimmer hentes és mészáros mester háza előtt, akkora

két nagy kutya fekszik a járdán, mint a mekkora tehenet vágni szokott. Ezek azután utjokat állották, és akkorát „*vakkantottak*” akár csak egy „*moszár ágyú*”.

Megértették hogy, a „*séta idő*” elmúlt, azon járni ezután csak a „*magas kutya uraságok*” kegyes engedelméből lehet.

Miután pedig a haza térő békés polgáriárságnak ilyen engedélyük nem volt, a kutyaikkal harcban keveredni pedig még kevesebb kedvük volt; elkellott kerülni a „*János-utcsának*”, és végig a „*Rózsas-utcsán*” juthattak csak csendes otthonukba.

Mielőtt elmentek, egy vállalkozó szellemű társunk fogadást ajánlott nekik, és pedig arra hogy Kaposvár város területén van legalább is száz olyan lúya ur, a melyik vagy teljes vagy részleges „*kutya adó*” kedvezménybe részesül. Azonban ők kijelentették, hogy még két százra sem fogadnának.

Mi sem mertünk tovább menni, hanem visszafordultunk.

Sapristi!

Előfizetési felhívás.

Lapom, a „*Somogyi Ujság*”, a múlt számmal a XI. évfolyamba lépett. Ezen hosszú idő eléggé igazolja életképességét. A folyó évre egy új rovattal, a „*Törvényszéki csarnok*”-kal lapom gazdagodik, amely szerény véleményem szerint úgy a vidéki ügyvédi karnak, valamint a jogkereső közönségnek ügyes-bajos dolgaiban bő értesítője leend.

Fő célom leend a jövőben is mindent megtenni, ami a magyar nemzeti szellem és a közügy előmozdítására jónak és célravezetőnek látszik.

Remélve szives pártfogásukat, maradok Kaposvár, 1903. december 29.

Poór Sándor ügyvéd,

a „*Somogyi Ujság*” felelős szerkesztője és kiadó tulajdonosa.

A lap előfizetési ára:

Egész évre	8 kor.
félévre	4 kor.
negyedévre	2 kor.
egy hónap	70 fill.
Egyes szám ára	20 fill.

T Á R G Z A.

Van!

A vének s a kiégett ifjak
Tagadnak téged: szerelem.
Hogy nem vagy más: forró bizsergés,
Mi átmegy véren és szíven;
Hogy nem vagy más, csak életösztön.
Sejtelmes, izzó hangulat,
A szerelem a faj fentartója
S elszáll, miként a pillanat.

Ti vének, ti kiégett ifjak,
Hideg hazugság tanitók.
Csók és remény nélkül epedve
Régóta szerelmes vagyok.
Szerelmem tárgya messze, messze,
Már nem is gondol én reám.
Egy ábrándkép a létem célja
S kincsért, gyönyörért nem adnám.

Virág.

Magyar Remekírók.

IV. Sorozat: Kurucz költészet; Kisfaludy Sándor munkái, I. köt.; — Széchenyi István gr. munkái, I. köt.; — Vörösmarty Mihály munkái, IV. köt.; — Tompa Mihály munkái, II. köt. — Kiadja a Franklin-Társulat, Budapest, 1903.

A „*Kurucz költészet*” a „*Magyar Remekírók*”-nak minden esetre egyik leg-szebb és legértékesebb kötete.

Ugyanezt mondhatjuk a Széchenyi István gróf munkáinak első kötetéről is, melyet Berzeviczy Albert rendezett sajtó alá. A hosszú bevezető tanulmány, melyet a kötet élére írt, talán a legértékesebb azok közt, melyeket valaha a nemzetébresztő legnagyobb magyar-ról írtak. Meglátszik rajta, hogy nemcsak szereti Széchenyit, hanem alaposan ismeri mind lelki és kedélyvilágát, mind politikai és társadalmi munkásságát is. Sikerral védi meg ama nem régi-ben támadt tendenciózus törekvés ellenében, mely szeretné föláldozni Széchenyi nagyságát a Kossuth-kultusz oltárán, s igen helyesen jegyzi meg, hogy nemzeti pantheonunk mindkettőt — Széchenyit is, Kossuthot is — csonkítatlan nagyságban fogadhatja magába egymás mellett is; mert az, hogy működésük egy időben ellentétes volt nem csökkentheti annak a ténynek az értékét, hogy mindkettőnek tüneményes alakja a mi hazánknak, a mi történelmünknek ékessége.

Széchenyinek ebben az első kötetében a Hittel, Világ, Stádium és az Utirajzok foglal helyet. Mindjárt ez a program és beosztás is mutatja, hogy Berzeviczy mily értelemmel válogatta össze Széchenyinek azokat a munkáit, a melyekből az olvasó legjobban megalkothatja e kiváló emberünk helyes képét. Tudott dolgok ismétlünk, mikor azt mondjuk, hogy soha könyv nem tett akkora hatást nálunk, mint a Hittel. A régi táblabíró parasztlázítónak és birtokrálónak hitte Széchenyit, de a tisztelőbeli

aljegyző és a fiatal ügyvéd a haza megváltójának, — mondja báró Kemény Zsigmond.

Tudjuk, hogy a Hittel gróf Dessewffy megtámadta, és Széchenyi a támadásra a „*Világ*”-gal felelt, a mely cím azt jelenti hogy írója világosságot akar vetni a vitás kérdésre. Sokan a „*Világ*”-t tartják Széchenyi legsikerültebb és legdiadalmasabb könyvének, de ha igaz is, hogy ellenfelét fényesen megegyeztetta, viszont azt se lehet tagadni, hogy a „*Világ*” hangja fölötte éles, sok helyütt pedig szinte maró és gyöngédtelen. A „*Stádium*” folytatása és kiegészítő része a két előbbi könyvnek, betetőzése annak a társadalmi és közgazdasági átalakulásnak, melyet Széchenyi olyformán óhajtott s a melynek valóítására se pénzt, se időt, se fáradságot nem kímélt.

E komoly és örökké becses tanulmányoknál — Széchenyi egyéniségének megítélésére — fontosabbak a Utirajzok, melyekben a nagy férfiú egész mivoltát szinte pongyolában látjuk. Nem sok az egész: alig nyolczad része a vaskos kötetnek, de a Széchenyi meghasonlott kedélye, elégedetlensége a világgal és önmagával, a lelki egyensúly hiánya vagy legalább tökéletlensége annyira kéri a 25-30 lapból, hogy megértjük belőle azt a szomorú véget, a mit önkézével készített magának.

Bárhogy van is, erre a kötetre szükség volt, s valóban örülhetünk, hogy megjelent. Széchenyi munkáinak elfogytával nagy alakja is kezdett feledésbe merülni,

előtt városunkban egy kóborló eb marta meg s akkor mitsem hederítvén rája, ma ily szerencsétlen betegség tört ki rajta. — Mit szól mindezekhez readórságunk? Hát mire való a minden földbirtok és háznelküli lakosoknak azokat a borjú nagyságu kutyaikat az utozán kóborolni engedni? Talán ideje volna már erélyes intézkedést tenni e dologban?

— A kaposvári kerékpárosok egyesülete f. hó 16-án a Ferencz József szálloda éttermében tombolával egybekötött zártkörű táncestélyt rendez. Ez a rövid idő óta fennálló, de az életképességnek lápten nyomon fényes bizonyítékát szolgáltató egyesület első táncestélye lesz, a minek fényes sikeréhez a legkisebb kétség sem fér.

— Az állami tisztviselők pótléka. Hosszas várakozás után végre f. hó 11-én megérkezett az értesítés az állami tisztviselők pótlékának kifizetése iránt s mire e sorok napvilágot látnak az állami tisztviselők egy része már fel is veszi a várva várt pótlékot. Az értesítés szerint felvehetik a pótlékot az igazságügy, belügy és kereskedelemügyi minisztérium vezetése alatt álló összes tisztviselők, míg a vallás és közoktatásügyi minisztérium ügyköréhez, tartozó állami hivatalnokok közül csak a hivatali főnökök és két segédjük részére van kiutalva a pótlék.

— Közgyűlés. A kaposvári hivatalnokok társasköre f. hó 16-án délután hat órakor a kör helyiségében tisztújító közgyűlést tart, melyre a t. tag urakat ezuton is meghívja.

— Értesítés. A kaposvári keresztény jótekonyság egyesület f. évi február hó 1-én tartja meg szokásos táncestélyét. A fényes sikerűnek gérkező mulatságra már eleve felhívjuk olvasóink b. figyelmét.

— Járáselértekezlet. A megyei alispáni szék megürülése folytán üresedésbe menő egyéb megyei főbírói székek betöltése tárgyában széleskörű mozgalmak indultak meg. S mint értesülünk a mozgalmak nagyrésze a központi főszolgabírói állásra Plachner Sándor lengyelítői s az így üresedésbe jövő lengyelítői főszolgabírói állásra pedig Dr. Svastics Nándor központi tb. főszolgabírói jelölték.

— Makfalvy Géza somogymegyei földbirtokos kereskedelemi államtitkár mint

értesülünk a tapolczai járás f. hó 3-án megtartott szabadlevű párti értekezletén egyhangulag országgyűlési képviselőnek jelölték. A megyénkben is nagy népszerűségnek örvendő új államtitkár megválasztása bizonyosra vehető jöllehet az ugronpárti jelölt Mérey Lajos nyitrai megyei nagybirtokosnak is nem csekély pártja van a kerületben.

— Igazságügyi furcsaság. Igazán gyakran történnek az igazságügy terén oly igazságtalanságok a melyek dacára annak, hogy maga az ítélkező bíró belátja helytelen voltak mégis, miután a büntető törvénykönyvünk azt diktálja, alkalmazni kénytelen. Egy legutóbb egyik kir. j. bíróságnál egy szegény péklegény állott. Ez a boldogtalan legény ugyanis miközben a süteményt a vevőkhöz szállította megéhezett s a kosárból egy süteményt kivéve, azt megezte s ize azért az egy darabsüteményért a btkv. 365. §-a alapján sikasztás vétségéért lón megbüntetve. S viszont egymásik legény, ki a fentiek kosarából egy darab süteményt kilopott s ezért a kihágási btkv. 126. §-a alapján lett megbüntetve. Hol itt az igazság?

— Gyászír. Oszman Albertné szül. Polák Cécilia, férje Oszman Albert és fia Dr. Oszman Aurél a maguk valamint a nagyszámú rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a forrón szeretett apa, após, illetve nagyapa Polák Jakab ur kir. kereskedelmi tanácsos folyó hó 11-én d. u. 2^{1/2} órakor munkás életének 83-ik évében hosszas szenvedés után elhunyt. A kedves halotti földi maradványai f. hó 13-án d. u. 2 órakor fognak a halottas házból (Fő-utca 13. szám) a helybeli zsidó temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Kaposvár, 1904. január hó 11. Béke porairal

ÜSARNOK.

A becsületes ember.

I.

Tisztára talentum dolga, ki miképp tudja magát adminisztrálni, de ha ez például szigorlat tárgya lett volna, úgy a

ismerteti velünk. Ebben az I. kötetben Himfi Dalainak mind a két részét: Kesergő és a Boldog szerelmet kapjuk.

A Tompa munkáinak II. kötetében a Dalok, Ódák, Románczok és Balladák foglalnak helyet. Ezt Lévy József rendezi sajtó alá, a ki az első kötethez gyönyörű bevezetést írt Tomparól. A Vörösmarty munkáinak IV. kötetét, melyet a nagy költő leghivatottabb kritikusa, Gyulai Pál rendez sajtó alá, a drámai költeményeket (2. köt.) tartalmazza, s a legvastagabb kötetek egyike (362 lap), a melynél, ebben a sorozatban, csak a Széchenyi munkáinak I. köteté terjedelmesebb (390 lap). Látni való ebből, hogy a kiadó társulat ugyancsak bőkezű, mert az eredetileg 15—20 ivre terjedő kötetek helyett gyakran ad 22—25 ivestet is. A kötetek kiállítása minden tekintetben mintaszerű és hasonló az előbbiekhöz.

A «Magyar Remekírók» 55 kötetben jelennek meg. Öt-öt kötetes sorozatokban, minden félévben. Az egész mű ára díszes kötésben 220 korona, s megrendelhető minden könyvkereskedésben, vagy magánál a kiadócégnél (Franklin-Társulat, Budapest, IV. Egyetem-utca 4.), s hogy bárki könnyen megszerezhesse, havi 3 koronás részletfizetésre is kapható.

»Százak Asztaltársaságá«-nak minden egyes tagja kitüntetéssel állja meg a vizsgát. Értettek jól az önégyengetéshez. Ugy valójában legtöbb volt közülük az öreg jogász ellenben a vizsgázók között nem szerepelt, a nevük. Hanem a napilapokban: igen. Kocsmai meg kávéházi vitákban élelítették az ítéletüket s mert nem volt a kezük ügyében valami olyas alkalom, ahol agyuknak csekélyke megerőltetésével mutatták meg erejüket: szétterpeszkedtek abban a karosszékben, amelyben minden időt óta a legkényelmesebb ülés esik: a becsületbirakodás foteljében. A czéger pompásan kamatozó és ók boldogan lefoglalták már előre is a kamotokat, hogy társaságuknak csak abszolút tiszta ember lehet a tagja.

A jó vidéki apák azt várták inkább a nagyképű, lovagias allűrök helyett, hogy az uracskák pályavégzettek legyenek. A jó vidéki apák azonban messze éltek a fővárostól, türelmetlenségük sugarai nem értek el idáig s a macskák továbbra is csinalták a lovagias becsületben. Egy-egy »érdekesebb« párbaj után persze, hogy nagyobb szerű áldomában ünneptelték önmagukat és vezérkari főnöküket, a becsület főlovagját, Vaál Lászlót, aki nagy szerénnyel hárított minden elismerést két szárnysegédjére, Tabass Elemérre és Bekő Pálra, ezek meg vissza, szóval: görnyedezett a három ur a dicsőség alatt.

A háromtagu vezérkar azzal tudta leginkább lefoglalni a többi kilenczvenhatnak a bámulatát, hogy csudás szimatot áruhtak el annak a megítélésében, aki belülről is komoly ember s aki ekképp nem igen tudná eltérni az apró pózocskákat. Jó hadvezérhez méltóan előre megalkotott terv szerint épített fel mindent Vaál László is, az éjjeli hármas házi kirándulásokon is szigorúan előre benn volt a programban, hogy a nem tetsző urakat nem veszik észre az intaktság érzetéből, de érezteik is vele, hogy nem veszik észre.

II.

Valami nagyobb akező vájudhatott a vezér ur fejében a tavaszi langymelegben: kiadta tehát az ordre de batáille-t Tabassnak meg Bekőnek, hogy melyik zenés kávéházban lesz éjczaka a főhadiszállás, meg, hogy a hármas főhaditanács kezdete kilencz órakor lesz.

Bekő a szent ügy vonzóereje folytán már nyolcz órakor meglegedetten pislogott a kávéházban a kaszsa kövér nőcskéjének selyembluzára. Kilencz órára — nagy emberek aprólékos pontossága szerint — Tabass is megérkezett és hümmögött, a vezér még nincs ott.

Tíz óra felé kitört Tabassból a szónoki düh és kijelentette egymás előtt a két ur, hogy Vaáltól el kell venni a marsallbotot. Ez azonban a legnagyobb mértékben hiábavaló fenyegetés volt, mert Vaál még mindig nem látszott a kávéház lőtávolában.

Éjfélkor épp kimondotta a lefokozást s két szárnységéd és akkor két nagyos tavaszi kedvű ur potytyant oda közbéjük az asztalhoz. Az egyik ibolyabokrétás kabátban Vaál mosolygott:

— Fiacskáim, már megbocsássatok, de erre a földimre bukkantam, és elittuk meg elbilibádoztuk egy kicsit az időt.

Tabass tekintete hideg maradt:

— Aztán ezért váratlál bentünket éjfélig?

A vezér méltóságcs arczott öltött:

— Ezért is. Meg másért is... Nem szoktam a magam ügyeiről sokat beszélni. Majd referál nektek Molnár.

Ez a Molnár volt az új barát, a Vaál földije, Fegyelméletlen aroganciával kezdett beszélni:

— Hát igen! Megvertünk, jobban mondvá Vaál agyabugyált el egy ablakot a Köves kávéházban.

Bekő szellemeskedett:

pedig nemzetünknek mindig nagy szüksége van az olyan példákra, a minőt Széchenyi mondott, s az olyan tanításokra, a mikkel ő oktatta haladásra a nemzetet. Igar, hogy az iskolákban olvastatnak szemelvényeket a munkáiból; de míg egyfelől az, a mit az iskolában tanulunk vagy olvasunk, később — épen mert az iskolában foglalkoztunk vele — kicsiségnek vagy figyelmünkre nem méltónak tejszik, addig másfelől ezek a kivonatok — épen mivel a komolyabb, elvontabb rész hiányzik belőlük — nem elégit-hetők ki azt, a ki magasabb rendű intenszióval oktatná tanulmányozni a Széchenyi iratait. Így, a hogy ez az első kötet megjelent, — kivált s Berzeviczy alapos és szélesen megírt tanulmányával együtt — valósággal nyeresége irodalmunknak és örökké becses kiadvány marad.

A «Magyar Remekírók» IV. sorozatának többi három kötetében a Kisfaludy Sándor, Tompa és Vörösmarty egy-egy kötetét kapjuk.

A Kisfaludy első kötetéhez Heinrich Gusztáv írt alapos, kritikai bevezetést. Nála rátermettebb kritikuskunk alagha akadna volna erre a munkára, mert a Kisfaludy Sándor költészetének helyes méltatásához okvetlenül szükséges az olasz, francia és német irodalom tüzetes ismerete is, ezt pedig Heinrich Gusztáv teljes mértékben bírja. Csakis így sikerülhetett a bevezetés, a melynek különben még az is érdeme, hogy nemcsak a költőt, hanem az embert is meg-

— Kit, mit, mikép, hol, miért, mikoron, mely eszközök által?

Molnár mosolygott.

— Sorrend szerint felelek. Tehát: azt hiszem valami Fehérnek hívják, valami kereskedő lehet, nagyon kikapott, mert szemtelen volt most éjzaka. — az eszköz pedig, amellyel kapott Vaálnak a tenyere volt. Pillanatnyi csend állott be. Azután ismét Benkő kezdett szólni:

— De mégis miképp kerültek össze azzal az alakkal?

Vaal vette át a szót:

Valami asszonnyal ült ott a kávéházban az az ur, mi egy kicsit fixiroztuk a nőcskét, a férje fészkelődni és mormogni kezdett, mire mi pofonnéztük őt, azután elég hangosan kifakadt, én meg arcul ütöttem őt.

Körülnézett; várta a hatást. A két szárnyságának az arca azonban mintha kissé fagyos maradt volna; mintha nem látták volna ebben oly bravurt, aminek a formájában Vaal akarta nekik beadni az ügyet. Molnár, az újdonsült barát pedig isgett-mozgott. Nem szólt egy hangot sem, de bámuló tekintete mégis ezt mondta:

— Ejnye, csudálatos találékonysággal tud ez a Vaal hazudni.

Tabass csak úgy halkan odavetette, de minden szavából kiliabált azért a kételkedés:

— És az az ember nem tett néked semmit? Nem ütött vi-e-za?

Vaal arca egy pillantásig vonaglott, de a következőben hangsúlyozva, minden egyes szót megnyomva úgy szólt:

— A kérdés értelmetlen. Hisz megütött volna, azt sem tagadtam volna el. Becsületes ember két dolgot sohasem cselekszik: nem hazudik és nőnek a tisztességét nem sérti meg.

Folytatta volna tovább is, de krétafehér lett egyszerre az arca: ott állt a társaság előtt egy tagbaszakadt, testalkatu, villogó szemű ur. Csak ennyit mondott Vaálnak:

— Komisz fráter!

Bekő meg Tabass összenéztek. Végre az utóbbi szólt oda az idegenhez: Kihez van szerencsém?

Az gúnyosan mosolygott:

— Nem tudom, hogy szerencsének nevezik-e majd, ha megismernek — felelte. Ez a tacsakó, ez a bitang folytatta Vaalra mutatva — azt hiszem nem igen örül e pillanatban a jelenlétnek.

Akiről így szóltak, hogy bitang, a becsületnek sérthetetlen lovagja e pillanatban tényleg nagyon hallgatag ember volt.

— Külömben Fehér Kálmán a nevem — füzte tovább ismét a jövevény. Ez az izé, vagy kicsoda itt szemtelen volt és tolakodott, mikor pedig felelősségre akartam vonni gyalázatosságáért, hogy egy védtelen nőt, a feleségemet gaz ajánlatával megmérte sérteni az alatt a néhány percz alatt, amíg én a nőt — telefonoztam a kávéházban — magára hagytam az asztalnál; egyszerűen ellillant ezzel a másik pajtásával. A nevét megmondta ugyan, de ki tudja a saját jate? Ettől a tacsakótól minden kitelik.

És még szemtelenkedett, hogy ott nem tárgyal velem. Hanem itt. Nos; én bátorkodtam haza kísérni a feleségemet és bátor voltam idejönni.

A többi szinte belemeredve hallgatta a szaggatott, szenvedélyes beszédet.

— De hát bocsanat — törte meg végre a csendet Tabass — végre is őt insultálták és az efféle ügyeket nem így szokták elintézni.

Fehérnek a szeméből pattogott a szikra:

— Ohó, én nem párbafozom ifura-cskám. Hirtelen, mintha most ocsudott volna föl megkérdezte Tabass-tól: Mit mondott ön, hogy engem insultáltak? Ki mondta ezt?

Tabass szinte csak úgy suttozta Vaál felé fordulva.

— Vaál...

A villogó szemű ember jobbról-balról arculütötte a hazugot:

— Becsületes ember nem hazudik és nőnek a tisztességét nem sérti meg:

És a három fiatal ur közül egynek a keze sem emelkedett Vaálnak a védelmére...

Fáy Nándor.

Oh jaj!

Megtojta ez az átkozott köhögés!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásnak

Egger mellpasztillái,

az étvágyot nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadohoz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

**„NÁDOR”
GYÓCYSZERTÁR**

Budapest, VI., Váci-körút 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla csakhamar meggyógyított

Kapható Kaposvárott: Babóchay Kálmán, Kellauer Gábor, Szabados Imrénél. — Bogláron: Erdős Jenőnél.

1—20

Hirdetések

jutányos áron
felvételnek
e lap kiadóhivatalában.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé
és kertjeinkben
föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobbbrésze ha meg nő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitűnőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s ninosen oly ház, melynek fala mellett a legesekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekbbsé disze, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a leg-háladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czím:

**Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya,
u. p. Székelyhid.**

9—20

MÉREGMENTES!

Szabadalmazva 1216. sz.

„Fuchsol“

kipusztítja az összes rágóállatokat és pedig: patkányokat, házi- és mezei egereket, emberekre és házi állatokra való veszély nélkül.

„Fuchsol“

kipusztítja az összes férgeket, u. m. poloskát, bolhát, svábhogarakat, melytől a fajsztal együtt

„Fuchsol“

nem általános szer, hanem minden állatnem részére külön szer létezik.

Kapható vidéki városokban, gyógyszerészeknél és fűszerkereskedőknél.

Kaposvárott:

Dubiniewicz testv. drogeriában.

Közvetlen kapható Ujházy Árpád és Társa
vegyszereti laboratóriumában Pozsonyban.

Meghívó

A „Kaposvári Takarékpénztár Részvénytársaság“

t. cz. részvényesei

1904. évi január hó 31-én délelőtt 10 órakor

az intézet hivatalos helyiségében tartandó

RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSRE

azon értesítéssel hivatnak meg, hogy a zárszámadások, az igazgatósági és a felügyelő-bizottsági jelentések az intézet hivatalos helyiségében az üzleti órák alatt mátol kezdve megtekinthetők.

A közgyűlés tárgyai:

1. Elnöknek egy évre leendő megválasztása.
2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság jelentése, ezeknek kapcsán a 1903. évi zárszámadások előterjesztése, a mérleg megállapítása.
3. A nyereség felosztása és a felmentvény iránti intézkedés.

Kaposvár, 1904. évi január hó 8-án.

vizeki Tallián Gyula

elnök.

Jegyzet. A közgyűlés megnyitására a részvényesek részvényeiket az intézet pénztáránál letenni tartoznak.

Képviselő kerestetik.

Uraknak, földbirtokoknak, iparvállalatoknak, nagyobb iparosoknak, lakatosoknak, pékeknek jól bevezetett urak, esetleg az egész megyére kiterjedő kisárolagos működési körrel, **tejszeparátorok, sütőgépek, motorok, szivattyúk** és egyéb **jövedelmező** technikai eszközök elárúsítására, kedvező feltételek mellett. Ajánlatok „U. H. 888.“ jelíggel Mosse Rudolffhoz Budapest, czimzendők.

Meghívó.

A Somogy-Csepelyi Önségélyző
Szövetkezet

t. cz. részvényesei

folyó évi január 7-én
délután 2 órakor

az ev. ref. iskola helyiségében tartandó

rendes közgyűlésre

meghivatlak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés és a mérleg előterjesztése.
2. A felülvizsgáló bizottság választása.

DIVAT SZALON

divat- és szépirodalmi közlöny.

Szerkeszti:

Fanghné-Gyujtó Izabella és Szabóné-Nogáll Janka.

Az 1896-iki berlini nemzetközi kiállításon az arany éremmel kitüntetve.

Divat Szalon

megjeleni minden hó 1-én és 15-én. Diszes, elegáns kiállítása s különösen művészies kivitelű színes divatosimlapja által dísz minden szalon-asztalnak.

Divat Szalon

ingyen mellékletével az UJ GYERMEK-DIVATTAL együtt 44—48 oldalra terjed.

Divat Szalon

azonkívül, hogy divatképei az uralkodó divat tükré, folyton közöl képeket Párisból, Londonból, Berlinből is. S ezáltal az idegen divatlapokat feleslegessé teszi.

Divat Szalon

rendesen közöl egyszerű toilletteket is és módot, utasítást nyújt a hölgyeknek arra, hogy ruháikat takarékosan s mégis csinosan otthon készíthessék s ennek megkönnyítésére minden számban szabás-ív van mellékelve.

Divat Szalon

minden előfizetőnek mérték után ingyen készített szabásokat; ez oly kedvezmény, melyet egy divatlap sem nyújt.

Divat Szalon

kézimunkái változatosak, a rendszer használatra szánt himzésektől kezdve a leggritkább, legdivatosabb új kézimunkáig mindent bemutat s érthetően tanítja.

Divat Szalon

Szépirodalmi része oly dúsa, érdekes és változatos, hogy minden más szépirodalmi lapot pótol. Munkatársai közt ott van irodalmunk minden jelese és gondot fordít arra, hogy a nők lapjában tehetséges, kedvelt írók is gyakran írjanak. A lap szelleme mindig tisztességes. Keresi a szépet, a nemesitőt s kizár minden frivol közleményt. Lapunkat fiatal leányok is bátran olvashatják.

Divat Szalon

számról-számrá mutatja be kiválóbb hölgyek arcképeit a művészet, irodalom, s a jóteknység nevezetesebb nőalakjait.

Divat Szalon

állandó rovatot tart **kérdések és feleletek** közlésére. E rovat minden előfizetőnek teljesen díjtalanul áll rendelkezésére.

Divat Szalon

előfizetési ára: egész évre 12 korona, félévre 6 korona, negyedévre 3 korona.

Divat Szalon

kiadóhivatala kívánatra bárkinek küld mutatványszámokat ingyen és bérmentve.

Divat Szalon

Divat Szalon kiadóhivatala Budapest, IV. kerületi Eskü-ut 5. sz. Klotild-palota.

Tessék mutatványszámot kérni!

Az »Érmelléki Szőlészeti és Borászati Szakközlöny, mint Országos Hirdetési Kalauz« szerkesztősége (Székelyhid Biharvárm.) előfizetési felhívást bocsát ki havonta 20 példányban rendszeresen megjelenő forgalmi közlönyére.

Előfizetési árak:

Olvasóknak:
(Kereslet.)

Egész évre	4 korona.
Félévre	2 korona.
Negyedévre	1 korona.

Hirdetőknak:
(Kínálat)

Egész évre	24 korona.
Félévre	12 korona.
Negyedévre	6 korona.

Egyes szám ára helyben 30 fillér, vidékre küldve 50 fillér.

Ezért kapja az előfizető úgy a Szőlészeti és Borászati Szakközlönyt, mint az Országos Hirdetési Kalauzt. A Kishirdetések rovatában négy tetszés szerinti időben 10 szög terjedő ingyen hirdetést tehet közzé.

Ezért jár a Szakközlöny és az Országos Hirdetési Kalauz-ban minden éves előfizető 1/8-ad oldalon tetszés szerinti időközökben négy, féléves előfizetők két ingyen hirdetést tehetnek közzé.

10 előfizető után tisztelet példány vagy készpénz jutalmakat biztosítunk

Az előfizetőknek jogukban áll az Országos Hirdetési Kalauz szőlészeti és borászati vagy általános kereskedelmi rovataiban meghatározott területnél nagyobbakat is elfoglalni, mely esetben a csakély különbözeti összeg ráfizetendő.

Vendéglátók és szálladók: nyilvános helyek, nép és olvasóköri, községi és körjegyzői, lelkesek és néptanítók az előfizetési árak felet fizetik.

FERNO LENT

os. és kir. udvari szállító
cipőtényező a világ legjobb fénymáza, a fényesítő krémétől világos és fekete cipők a legfényesebb és legtisztább színt kapják, a bőrt tartóssá teszi. — Viselt és pecsételt, sárga vagy barnabőrű cipők »Lyons-in« használatát után újja lesznek.

— Alapított 1832. —
Gyári raktár: Bécs, I. Schulerstrasse 2.
— Kapható mindenütt! —